

Erasmus+ program, Franciaország, beszámoló
Készítette: Juhász Orsolya, gyögymasször tanuló

2017.04.22-05.20.-ig lehetőségem volt szakmai gyakorlaton részt venni külföldön, Franciaországban, az Erasmus+ program támogatásával. Franciaországban 4-en voltunk, egyik osztálytársammal és 2 csecsemő- és kisgyermekgondozóval.

Franciaországon belül Bretagneban, Finistère megyében, Douarnenez városában lakhattunk 4 hétig. A szállás nagyon komfortos volt, a tengerparthoz is nagyon közel volt. Alig 3 percre volt tőlünk.

Április 22.-én hajnalban jött értünk a transzfer, majd felvitt minket Budapestre a Liszt Ferenc Repülőtérre, ahonnan az első repülővel Párizsba a Charles de Gaulle-ra érkeztünk, majd a Charles de Gaulle-ról Brestig megint repülővel mentünk. Bresti Repülőtéren várt minket egy autó, amivel 1,5 órás kocsizóttal eljutottunk a szállásunkra Douarnenezbe. Mikor megérkeztünk a bőröndjeinket kitéttük majd elmentünk vásárolni, mivel vasárnap (másnap) minden bolt zárva van. A vásárlás után elmentünk megnézni a tengerpartot. Lélegzetelállító volt. Vasárnap kirándulni mentünk el. A környezetünkben lévő összes tengerpartot végignéztük.

Hétfőn vezettek körbe minket az iskolákban. Eldöntöttük hogy ki melyik oviba megy. Ahova én kerültem Poullan sur Mer, École Maternelle Notre Dame de Kernic óvoda és általános iskola volt, de én a 2-5 éves gyerekekkel foglalkoztam. Az Óvodák látogatása után elmentünk bérletet venni, majd Madame Olier iskoláját megnézhattuk. Betekintést nyerhettünk az ottani képzésbe, ami teljesen eltér a mi képzésünktől. A kollégium nagyon modern, 2 ágyas szobák vannak és van mindenkinek egy saját fürdőszobája. A kollégiumhoz még konditerem is tartozik és van „nappali” is. A konyhán volt egy külön részleg ahol a diákok saját maguknak főzhetnek és mosogathattak. A szaktantermek korszerűen voltak berendezve. Kedden volt az első gyakorlatunk. Legelőször nagyon furcsa volt, mert amikor reggel bementem a gyülekező helyen a gyerekek odajöttek hozzám és kérdezték a nevemet, majd félrevonultak és tárgyalásokat folytattak. A kezdetekben azt hittem hogy angolul fogok tudni kommunikálni, ám elég gyorsan rájöttem hogy semmit nem értenek meg abból a gyerekek. Franciául kezdő szinten beszéltem, és azt a kis tudást próbáltam kamatoztatni... helyel- közzel ment is. Később már a gyerekek mutogatásából

meg beszédéből megértettem őket, és ha én is mondtam nekik valamit azt ők is megértették. A tanárok (1 teacher és 2 assistant) tudtak angolul, úgyhogy velük tudtam kommunikálni, bár ők is próbálták fejleszteni a francia tudásomat, több-kevesebb sikerrel.

A gyerekeknek követniük kellett egy napirendet:

08:00-08:29:A gyülekező (ahova minden reggel mentem), majd átmentünk a tantermekbe. 09:00-ig mindenki megérkezett. Akik jöttek a fényképüket és a nevüket kikeresték és felragasztották a falra. Ezután Stephanie, a teacher kiválasztott és „chef”-t aki a napi felelős volt. Majd átmentünk a tanterembe ahol megbeszéltük hogy ki hiányzik majd a chef az interaktív táblán kiválasztotta hogy milyen nap, hanyadika és milyen hónap van. Ezután énekeltek, mondták az ABC-t és elmesélték hogy kivel mi történt a hétvégén. Minden kisgyereknek van egy füzeté amit pénteken megkap, és hétfőre vissza kell hoznia. A szülők leírták hogy mit csináltak hétvégén és képeket ragasztottak be. Minden nap 8 gyereket választottak ki, és elmesélték meg megmutatták hogy mit csináltak a hétvégén.

9:30-10:30: a csoport további kisebb csoportokra bomlott, korosztály szerint. Voltak akik feladatokat oldottak meg voltak akik színezték, festettek, a nagyobbak írni tanultak. Ebben az időben csináltak ajándékokat az anyukájuknak anyák napja alkalmából. A kicsiknek kicsit több idő kellett hogy megcsinálják, de ők is kész lettek vele. Miután végeztek a feladattal mondókákat tanultak. A gyerekeket elkísértük WC-re.

10:30-11:15: szabad foglalkozás volt. Lehetett játszani, Stephanie elindított gyerekmesét, volt aki színeztet vagy épp puzzle-t rakott ki. Ha éppen valakinek születésnapja volt reggel hozott süteményt és azt ebben az időintervallumban ünnepeltük meg, köszöntöttük fel. Egy külön kis épületben ünnepeltük, ami az ebédlő mellett van. A születésnapos ment körbe a felvágott süteménnyel és mindenkinek adott egy szeletet. A gyerekek addig nem kezdték el a sütemény elfogyasztását amíg mindenki nem kapott. Csak akkor kezdték el ha már mindenkinek volt, beleértve a tanároknak is, majd a születésnapos mondta hogy „jó étvágyat” és akkor kezdték csak el. Ezután kimentünk az udvarra és játszottak a gyerekek.

11:30-12:00: ebédeltetés. Pár emberért minden nap jöttek és hazavitték őket ebédeltetni, majd alvásidőre visszahozták őket. A gyerekek 3 asztalhoz ülhetnek le, korosztály szerint. Az előétel mindig valami zöldség vagy gyümölcs volt,

aztán kapták a második fogást, ami hal vagy rák volt rizzsel tésztával etc. Mindig kaptak desszertet is. Az étkeztetésben segítettem. Ebéd után ismételten az udvaron voltak és játszottak.

13:00-15:00: csendes pihenő volt, ami azt jelentette hogy bármit csinálhattak, csak az adott tevékenységet csöndben kellett elvégezniük. És persze aki akart aludhatott. Az első héten még altató mesét hallgattak magnóról majd a második héttől kezdve én meséltem nekik magyarul meséket. Aki hamarabb felkelt az kimehetett az udvarra játszani, vagy nézhetett mesét. Aki később kelt fel ő már csak az udvarra mehetett ki játszani. Mielőtt hazamennének összegyűlnek, és megkapják a füzeteket amiben a tanárnő leírja hogy ki mit csinált aznap és mindenkiről kerül be fénykép miközben dolgozott valamit aznap.

16:45: hazamenetel. A gyerekek sorba állnak és akiket szólít a tanárnő hogy jöttek érte, az elmehet.

Kezdetben csak pár dologban segítettem, utána már én is oldódtam kicsit és már a második héttől mindent csináltam szó nélkül. Segítettem a ruhafelvételben, WC-ztetésben, etettem a kisebbeket akinek szüksége volt rá.

Az első héten alkalmunk volt érdekességeket, nevezetességeket megtekintenünk, amik távolabb voltak az otthonunktól. Meglátogattuk Bretagne, Franciaország legnyugatibb pontját, Pont de Van. Locronan, ez egy középkori város amit nem érintett a háború vihara. Brestbe, Quimperbe jutottunk még el.

Torche: homokos tengerpart, szörfparadicsom. Második világháborús bunkerek találhatóak itt.

Locronan: középkori város, ahova nem ért el a háború. A villanyvezetékek a föld alatt vannak. Mintha egy másik lettünk volna.

a házunkhoz közel lévő tengerpart
(Sables Blancs)

Quimper,

Old Town

Ile Tristan: olyan sziget ahova csak akkor lehet átjutni ha apály van, különben el van árasztva az útszakasz

Meredek sziklás part

A csoportom:

Tanítás:

A kinti tanárok nagyon kedvesek voltak, segítőkészek. Ha kellett bármi nyugodtan fordulhattam hozzájuk. Mind a gyerekek, mind a tanárok segítettek fejleszteni a francia tudásomat, és gyakorolhattam a nyelvet. Az ottani nevelési módszerrel megismerkedhettem ami nagyon hasznos volt. Itt nincsen bölcsőde, 2-3éves kortól 6 éves korig vannak együtt a gyerekek. Ez az egy hónap sajnos nagyon gyorsan eltelt, de nagyon sok tapasztalatot gyűjtöttem és sokat tanultam. Rájöttem elég gyorsan hogy a franciák angolul nem nagyon beszélnek, ezért franciául kellett beszélnem. Kezdetben nagyon nehéz volt, féltem megszólalni franciául, majd egyre könnyebben ment.

Nagyon-nagyon hálás vagyok hogy kint tölthettem egy hónapot.
Köszönöm szépen Erasmus +!!! 😊